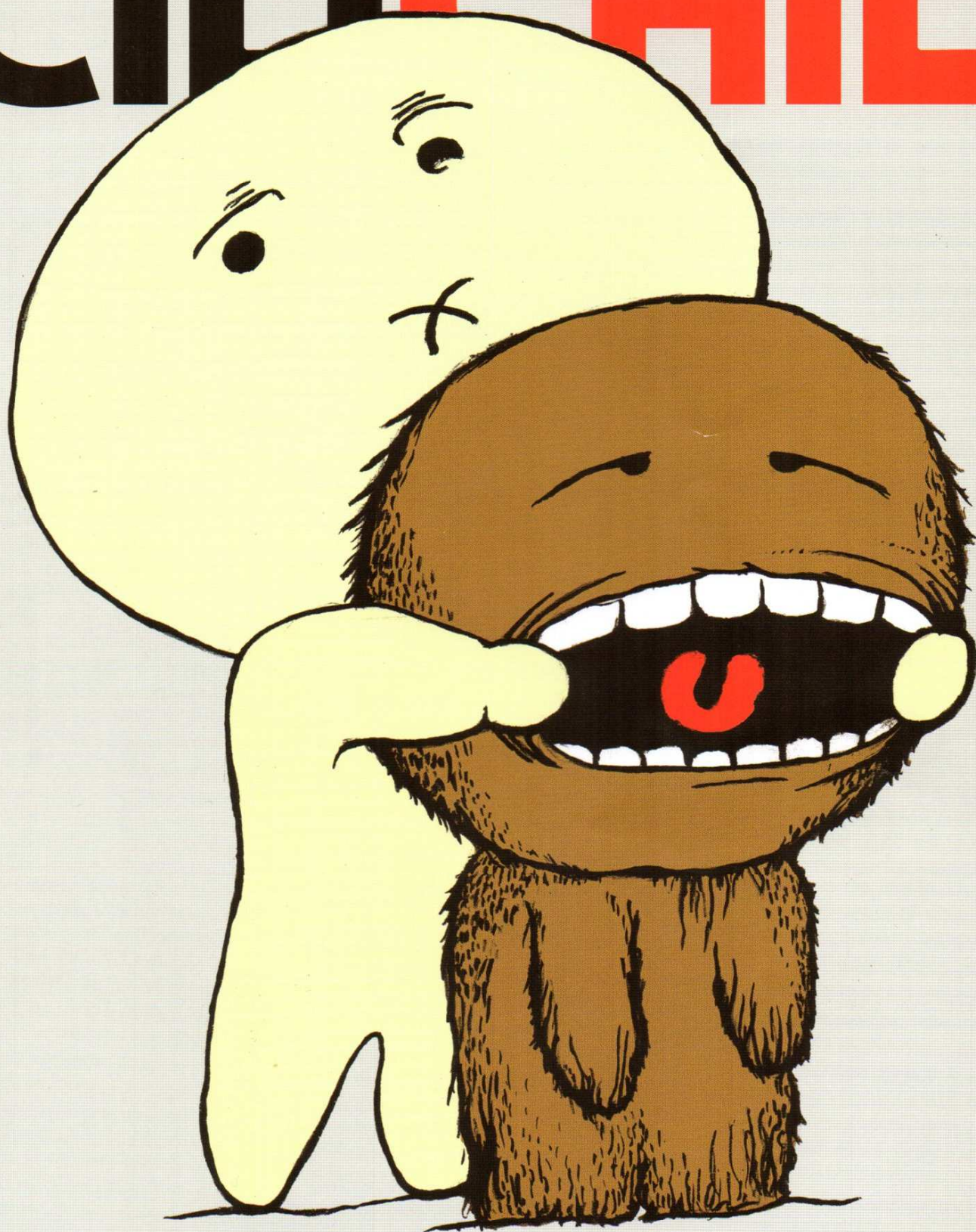

ČILICHILI

Experti na štěstí

TÉMA *Test*

Jak se stát
NADČLOVĚKEM

Jmenuju se Michael Kratochvíl a rozhodl jsem se projít čtyřmi kurzy osobního rozvoje v oblastech,
kde mám největší rezervy.

Sebeobrana

Místo: Tělocvična základní školy

Školitel: Sensei Jaroslav

Cena: 700 za 5 hodin

NA PRVNÍ POHLED:

První dojem na mě udělal typický smrad školních šaten, takže jsem namísto atmosféry japonského dódžó zažíval návrat do hodiny tělocviku. Což ještě nebylo to nejhorší. Daleko větší stres šel z mých spolubojovníků, kteří evidentně nebyli začátečníci jako já, protože mluvili většinou japonsky a chlubil se, kolik dokážou přerazit cihel. Poznatek č.1: jsem jediný z účastníků, který nemá kimono. Poznatek č.2: když tomu pyžamu řeknete mezi zasvěcenými kimono, tak budete za blba. Správný název je gi.

PRŮBĚH:

Poté, co nás zkásli o zápisné, jsme naklusali do tělocvičny, kde nám jakýsi fámulus v bílém gi představil Mistra, kterému prý máme říkat sensei. Mistr se od ostatních odlišoval tím, že namísto bílých kalhot měl něco jako černou sukni a nad ní pupek. Klečeli jsme před ním v japonském sedu, který jsem vydržel asi tak minutu a pak jsem přešel do sedu tureckého. Poté, co nám sensei povyprávěl, co všechno prošel a koho přepal, začal rozebírat teorii boje a energii. Dopoledne jsme věnovali přípravě. Učili se správně stát, správně sevřít pěst, správně dýchat do břicha a dát

partner mě s řevem a s otočkou nakopl patou do stehna. Jakožto bývalý hokejista jsem na koňáry zvyklý, ale teď mi nezbylo než odkulhat na střídačku. Zabiják dostal od senseie sprdunk a nikdo s ním pak nechtěl cvičit, ale bylo na něm vidět, že ho to těší. Dopoledne jsme nacvičovali další techniky, páky a znehybnění. Cítím, že po troše tréninku bych se mohl začít živit jako vyhazovač. Rozmyslel

CELKOVÝ DOJEM:

CESTOU DOMŮ JSEM SE KROMĚ NARAŽENÝCH KLOUBŮ A MODŘINY NA STEHNĚ CÍTIL JAKO CHODÍCÍ SMRTÍCÍ STROJ. DRUHÝ DEN UŽ MĚ TO PŘEŠLO, PROTOŽE JSEM SKORO NEMOHL CHODIT A HÝBAT PRAVOU RUKOU.

jsem si to poté, co senseiovi podržtaškové přitáhli těžkou gumovou figurínu, na které jsme si měli vyzkoušet, jaké to je do někoho pořádně fláknout. Chtěl jsem předvést, že ačkoliv nemám gi, tak mám aspoň ki, a po pár cuki na solar jsem Oskarovi natáhnul mohutný pravý hák přes čelist.

Musím říct, že všechny filmy o superhrdinech jsou výmysly. Bouchnout do něčeho pevného a tvrdého totiž bolí jak čert. A to prý je lidská hlava ještě daleko tvrdší než ta gumováková.

KONKRÉTNÍ RADY:

Netuším, nakolik by mi byly platné techniky v reálném životě. Pár konfliktů jsem už zažil, ale ani při jednom proti mě nestál protivník v předepsaném postoji a neprováděl úder z učebnice. Reálná rvačka je zuřivé mávání rukama a nohama, adrenalin, panika a snaha někam toho naproti trefit. Jestli se ale k něčemu v budoucnu připletu, určitě použiju smrtící výkřik kiai a pak protivníka kopnu do koulí.

CO JSEM SI ODNESL POZITIVNÍHO:

Trénink bojových technik mě poučil v tom, že je lepší se boji vyhnout, protože ať praštíte vy někoho, nebo on vás, tak to vždycky bolí.

Sex koučing

Místo: Nádherný byt na Flře.

Školitelka: Paní Gaia, která se v sex koučinku našla, protože dokáže otevřeně komunikovat o sexu s osmi cizími chlapý a šest hodin udržet jejich pozornost.

Cena: 1900 za celý den, v čemž bylo zahrnuto i občerstvení a kafe.

PRŮBĚH:

Bylo nás osm. Osm na první pohled dobře situovaných chlapů s osmi různými problémy. Jeden z kolegů si například vzal mladší partnerku a bál se, že jí nebude stačit. Jiného podváděla žena a on ji chtěl získat zpátky. Zkrátka nikdo tam nebyl kvůli tomu, aby se z něj stal mistr světa v sexu. Začalo se povídat o ženě, jejím těle a co v něm probíhá. Jak se ženy dívají na svět a jak se to doplňuje a tluče s pohledem chlapa. To zabralo celé dopoledne. Odpoledne bylo věnované povídání o sexu a demonstracím sexuálních technik na plyšové vagíně v nadživotní velikosti. Došlo i na instruktážní videa, kde dáma ve středních letech předváděla na figurantce techniky orálního sexu a zároveň odpovídala na dotazy přihlížejících pánů. Paní Gaia nás upozornila, že je normální, když se při sledování videa vzrušíme. Pár kolegů sedělo s nohou přes nohu, ale já se nevzrušil.

CELKOVÝ DOJEM:

Asi jediný kurs, kde jsem přednášejícímu věřil, co říká, kde jsem cítil, že mě někdo koučuje, a u kterého jsem měl pocit, že může člověku opravdu zlepšit život. Pozitivně hodnotím, že nešlo o plytkou výuku sexuálních technik, ale hezky komplexní a velmi otevřené povídání o ženském těle, pocitech a pohledu na svět. Odpoledne s videi a plyšovou frndou mi už připadalo trochu moc generalizující. Co se týče instruktážních videí, nedovedu si představit, že bych podle nich doma něco prováděl. Konkrétních rad byla spousta, přestože šlo o teoretickou část dvou denního kursu. Druhý den kolegové pokračovali praktickou částí, kde se doopravdy vyučují techniky masáže a prstokladu na živých figurantkách. Já jsem se druhého dne neúčastnil. Jednak by mi to doma neprošlo a druhak bych si připadal divně.

Kurs osobního stylu

Místo: Obývací pokoj pražské bytovky. Výzdoba jako v obývacím pokoji pražské bytovky - ateliérové akty tēhulek a rozněžněných budoucích tatínků, plastové torzo s naaranžovanými šperky.

Školitelka: Paní Vanda

Cena: 700 Kč za necelé dvě hodiny

NA PRVNÍ POHLED:

Čekal jsem Chantal Poullain zamlada, otevřela paní, kterou bych spíš čekal na vánoční besídce základní školy. A ani tam bych si jí nevšiml. Stejně jako nebudu věřit fitness trenérovi bez pekáče buchet na pupku, tak mi neimponuje ani trenérka osobního stylu bez... řekněme nějakého výrazného osobního stylu. Paní ve fialové silonové halence a fialových punčocháčích je u mě image poradce bez image. Byt v těch punčochách má celkem hezké nohy.

PRŮBĚH:

Nečekal jsem zázraky. Představoval jsem si, že nám zabere nějaký čas povídání o mně, o tom, co dělám a co jsem za člověka. Namísto toho prvních padesát minut zabrala lekce populární psychologie vyčtená z Cosmopolitanu. Školitelka se mě sotva zeptala, jak se jmenuju, a už mi zadávala úkol nakreslit na papír svou postavu. Na základě čmáranice jsem se pak dozvěděl, že jsem nenakreslil uši, a tím pádem nerad poslouchám názory ostatních. Na to, co

dělám, kde pracuju a co jsem zač, řeč nedošla. Konkrétní rady jsem se dozvěděl až v závěrečné čtvrt hodině a daly by se shrnout asi jako: Chodíte oblékaný jako černá šmouha, máte pupek a z kalhot vám lezou půlky. Měl byste nosit vínové košile z pevné látky a plátěné kalhoty s vysokým pasem.

CELKOVÝ DOJEM:

Paní hezky mluvila, používala cizí slova a evidentně tuhle seanci

neabsolvovala poprvé. Obratně zkoušela, na co budu reagovat, a když cítila, že šlápla vedle, rychle přešla na jiné téma (takhle vybrusila například z tvrzení, že chlapi plešatí proto, že Zemi ubíráme čím dál tím více energie a ona si ji od nás bere zpátky). Vzato kolem a kolem jsem si 90 % času připadal jako u kartářky. Poslouchal jsem rady, které se dají aplikovat na kohokoliv a jsou k nalezení v každém výtisku Elle nebo Vlasty.

CO JSEM SI ODNESL

POZITIVNÍHO:

„DOVEDU SI PŘEDSTAVIT, ŽE ČLOVĚK NAPROSTO BEZ VKUSU A BEZ NÁPADU SI Z KURZU NĚCO ODNESE A VE VÝSLEDKU BUDE VYPADAT JAKO JEDEN Z TĚCH NAARANŽOVANÝCH LIDÍ NA FOTKÁCH NA ZDI PORADENSKÉHO STUDIA. JÁ JSEM SE ALE DOZVĚDĚL JEN TO, ŽE EXISTUJÍ KALHOTY SE ZVÝŠENÝM PASEM, ŽE KTERÝCH MI NEBUDE LÉZT ZADEK.“

Feng šui

Místo: Dům U Bíleho pelikána, kde jsou masážní studia, čajovna a pořádají se kurzy jako reiki, pozitivní myšlení a moderní astrologie.

Školitelka: Paní Tátjana, která mluvila zasvěceně, a dokonce uměla čínsky, takže působila velmi důvěryhodně.

Cena: 500 za 2 hodiny

NA PRVNÍ POHLED:

Úplně první dojem proběhl v okamžiku, kdy jsem přišel na kurz, byl jsem jediný účastník a organizátoři byli upřímně překvapeni, že dorazil vůbec někdo. Pro jednoho návštěvníka ale prý nemělo cenu platit lektorku, takže mi namísto kursu nabídli, jestli bych si s nimi nedal lahvinu vína. Což jsem nechtěl. Napodruhé jsem dorazil také sám, ale zřejmě už jim mě bylo líto, takže kurz proběhl a volná místa zaplnili majitelka studia, pan technik a masérka, která měla tepláky naostro a hezky voněla. Platící návštěvník jsem byl ovšem jen já.

PRŮBĚH:

Kurs začal orientací světových stran, na čemž prý Feng šui stojí. Podle kompasu paní lektorka rozdělila prostor domu na osm částí, protože období mezi lety 2004 až 2024 je zasvěcené osmičce. Ke svému zděšení zjistila, že centrální prostor s číslem 8, který má být vyhrazený rozjímání, meditací a duševnímu rozvoji, vychází na záchod. To se mi osobně líbilo, protože na záchodě mě pravidelně napadají nejlepší myšlenky, ale podle Fengu šui to tak prý nefunguje a negativní působení záchodu se musí zneutralizovat

bytu se potom musí zavěsit drahokam, nejlépe diamant. Poslední poznámka se týká orientace postele, kterou je nutné mít správně orientovanou podle světových stran. Což já naštěstí mám a spí se mi tudíž dobře. ■

zrcadlem na dveřích. Na toto navázala zajímavá informace, že každých dvacet let se číselné uspořádání mění a ideální proto je každých dvacet let dům zbořit nebo ho aspoň z třetiny přestavět, aby odpovídal nové orientaci energií. Třeba vytrhat parkety nebo předělat střechu. Pod dojmem této zprávy jsem zapomněl všechno, co následovalo, a snažil se zpracovat informaci, že Češi jsou nespokojení, protože žijí ve starých domech.

CELKOVÝ DOJEM:

Hlavní dojem z kursu Feng šui je takový, že je to učení pro normální život naprosto nepoužitelné. Pokud bych se podle něj rozhodl žít, tak bych se asi musel odstěhovat do Číny, kde podle všeho neuznávají staré věci a ze všeho nejraději všechno bourají a staví hezky nové.

KONKRÉTNÍ RADY:

Odnesl jsem si plánek vlastního bytu rozdělený na devět očíslovaných čtverců a popsany poznámkami, podle kterých bych si měl byt uspořádat. Už druhý den po kurzu mi poznámky přestaly dávat smysl, což je ale vlastně jedno, protože uspořádání čísel se neustále mění a měl by se měnit i byt. Co vím určitě, je, že je důležité mít místnost číslo 8 prázdnou, protože číslo 8 je číslo duchovní a jeho místnost se musí zaplňovat myšlenkami. Uprostřed

CO JSEM SI ODNESL POZITIVNÍHO: „ZCELA UPŘÍMNĚ MI TO NEDALO VŮBEC NIC. ALE HEZKY, JSME SI POPOVÍDALI A DOZVĚDEL JSEM SE, ŽE MÁM SPRÁVNĚ POSTAVENOU POSTEL.“